

Maria Pallarès Sans

Memòria de Maria

Xerrada al Curs: *Acompanyament a la mort*

Professor: Oriol Güell

Escola d'Estiu Blanquerna, juliol 2007

1. Introducció explicativa i agraïment

La raó de l'acceptació a participar en el curs perquè parlar de la Maria és el que més em satisfà. I en el curs del professor Oriol Güell perquè la seva manera de treballar els cursos tan preparada, tan pautada dona benestar i és un indret ideal per parlar de la nostra filla Maria. Oportunitat per trencar el tabú social de parlar de la mort. Oportunitat que és un regal i li estic molt agraïda.

Parlar de la Maria i del procés de l'acompanyament a la meva filla Maria, com varem viure les etapes de la seva malaltia i mort i quina va ser l'experiència vital que varem viure i que vivim amb ella. Podríem dir qui va acompanyar a qui?

És molt emocionant per a mi parlar de la Maria; així, doncs, tot i que surto plorada de casa, voldreu disculpar si en algun moment se'm fa difícil aguantar les llàgrimes

Per comprendre l'experiència vital gloriosa de la Maria cal explicar una mica com era ella, com és ella. El primer paràgraf del web: <http://www.mariapllares.org> ja ho diu:

Maria Pallarès Sans. Una personalitat carismàtica, lluminosa i positiva que va irradiar llum i vida. És un exemple de lluita i coratge vital davant una malaltia mortal com la leucèmia...

Criatura lúcida, intel·ligent i molt guapa de cos i ànima. Alguna gent deia que era un àngel. En presència d'ella, com irradiava molta llum, ningú podia criticar i el seu amor incondicional arribava a tothom.

Sempre rodejada d'amistats que se la rifaven per la seva gran bondat semblava que algunes abusaven d'ella. I quan jo volia protegir-la de la seva pròpia bondat perquè em semblava que era vulnerable, sempre em deia "tu tranquil·la, mamà, jo estic bé". Després, he entès perfectament què volia dir i quan profunda era la seva filosofia de vida.

Va estudiar als jesuïtes de Casp i magisteri i psicopedagogia a Blanquerna, així doncs, aquest indret està beneït per a mi i em fa sentir molt a gust.

Després se'n va anar a Salisbury, Anglaterra, per aprendre anglès i, en tornar, va col·laborar en la recerca dirigida pel seu professor, el doctor Carles Pérez Testor. Recerca publicada amb el títol *Parejas en conflicto* i dedicada a la Maria i a dues col·laboradores meues.

Posteriorment va treballar en diferents camps, però relacionats amb l'ajut a buscar feina a col·lectius amb mancances. Sempre amb la filosofia d'ajudar...però no va tenir mai una feina fixa, podríem dir.

L'any 2001 arregla el pis del c. Escorial i s'independitza amablement. Coneix el germà d'una íntima amiga seva també de Blanquerna i el 2002 es fan nubis. Feliços i contents, passen temps visitant les respectives famílies, i entre mig un viatge a

Maria Pallarès Sans

Zanzíbar. Àfrica, precisament... jo recordava el pensament que tenia des que la Maria era petita: “a l’edat de Crist se n’anirà a l’ Àfrica i ens dirà adéu”... però va tornar i després un viatge a l’Uruguai a veure família i en tornar, el febrer de 2003 no es va trobar bé....

Començàvem la malaltia, el camí de la selva blanca...

2. Quan una malaltia mortal truca a la porta

Fases:

2.1 incredulitat davant el diagnòstic que ens donen i la confirmació als quinze dies: leucèmia aguda. No s’entén res.

Maria Pallarès Sans

familia@mariapallares.org

Maria	Família
2.2 Acceptació positiva i coratge vita per a la curació.	Ens deixem guiar
Tinc una malaltia, no estic malalta	Ens costa, però hi anem entrant
Comença a fer de teacher espiritual	
Accepta el destí generosament (per què a mi no?)	
Ens dóna feina	Fem labors per estar ocupades juntes
Oberta total a la família i amistsats (vol que sàpiguen de la seva malaltia i vol sentir-se acompanyada)	Fem “cadena” (li expliquem i ho veu). Tots volen estar al seu voltant
Parlem molt a soles	I abraçades “d’estrugen” després
Pregar a l’ àngel de la guarda (com havia fet de petita)	Pregar a Déu i a la Mare de Déu, el meu model
La vida quotidiana no existeix, només la vida hospitalària	Gairebé no existeix, només la feina i, sobretot, l’hospital.
El món és l’hospital: l’habitació, les cures, els passadissos i les amistsats també malaltes	Percepció que el món segueix sense tu, està fora del teu entorn, extern a tu i a la teva vida
Prepara la boda des del llit de l’hospital i les amigues li fan el comiat de soltera que el viu esplèndidament.	Anem a les proves del vestit un cap de setmana que surt de permís
Gaudeix d’un petit permís i es dedica acabar els preparatius de la boda	M’encarrega repartir les seves joies a les amigues “quan arribi l’hora”
Aconsellament sempre des del llit de l’hospital	El pis del c.Escorial ha de ser per al Didi (el seu germà segon quan s’independitzi)
Aconsellament de perruca a la seva amiga que surt amb l’alta hospitalària	Admiració total per la seva generositat i amor incondicional

2.3 . Rendiment a l’evidència	Pregària desesperada
-------------------------------	----------------------

Maria Pallarès Sans

familia@mariapallares.org

<p>l'organisme ja no respon; les defenses ja no existeixen</p> <p>Només té forces per estimar i ens aixopluga al seu voltant</p>	<p>Desesperació per falta de resposta de l'organisme de la Maria i petició desesperada del miracle perquè ella s'ho mereix</p> <p>Li prometo ser com ella!!!</p>
--	--

3. Quan la visibilització de la mort d'un fill o d'una filla és patent

<p>Preparar-se i preparar-nos per plegar de viure Els darrers dies de vida a l'AVI (Àrea de Vigilància Intensiva)</p> <p>Recursos</p> <p>Ens prepara a la família</p> <p>Es prepara ella espiritualment i, a més, acaba les labors per la seva cunyada</p> <p>Guiatge espiritual: el més important de la vida és estimar</p> <p>És amorosa i pacífica. És un àngel</p>	<p>Aprendre la lliçó més important de la vida</p> <p>Què podem fer?</p> <p>Em diu: "Hauràs de llegir <i>Paula</i>"</p> <p>Veiem les seves mancades forces i la gran força interior. Tots volem ser al seu costat</p> <p>Hem d'entendre que el recurs més important que tenim i el "life motif" és estimar</p> <p>Només tenim recursos per pregar desesperadament. Ens agafem literalment a ella que ens guia</p>
--	--

4. Absència física. Es pot suportar la mort d'un fill?

La Maria mort com els àngels, com havia viscut i transforma la malaltia i la mort en un fet gloriós

1a etapa Desesperació total.

Et vols morir i acompanyar a la filla que s'ha mort. No la vols deixar sola en aquest pas. I, com tu no et mors, et desesperes a més, per no saber/poder acompanyar-la. Vols també acompanyar els altres fills i el marit i et sents dividida. És una gran ambivalència que et fa sofrir encara més. I sents que el teu cos no pot seguir, que no saps si et quedaran forces per sobreviure la mort de la teva estimada filla.

2a etapa Assumpció, no acceptació.

Maria Pallarès Sans

No es vol reconèixer socialment la mort i et trobes sol en el dolor. La mort és un tabú social i no se'n vol parlar. No es troben gaires persones amb les que se'n pot parlar i un es va trobant sol només es sent bé en el refugi de les persones que et volen acompanyar en el dolor.

No hi ha cap terme per designar a una mare o pare que han perdut un fill o filla. Jo dic que soc orfe de filla. L'exemple de la Mare de Déu al Calvari o La Pietà (el model que vaig triar)

3a etapa Rendició

Presença de consciència. Seguir el camí de la vida amb el guiatge i a llum de la Maria. Ella ens il·lumina, ens obre el pas, només cal seguir-la. Hem de canviar la seva absència per la seva presència; només pot ser espiritual, és clar, però és patent i acceptar que les abraçades "d'estruquen" només poden ser espirituals.

Posar en pràctica la gran lliçó de la Maria: estimar

4a etapa Canviar el sofriment pel dolor.

Cal "netejar-se" espiritualment. Jo ho vaig fer amb el terapeuta Jordi Pallarès que va venir a veure la Maria tres dies abans de morir, em va semblar que l'havia portat ella. I, una vegada sanada interiorment, a la recerca de la pau interior amb recursos com : reiki, meditació, etc. I d'una manera continuada. He trobat un gran ajut amb el guiatge i acompanyament espiritual del P. Xavier Melloni que, amb el seu mestratge guia i orienta en la foscor.

Cal lluitar per aconseguir la pau interior i obrir-nos al món, als altres. Nosaltres ho estem fent doncs el sofriment desgasta interiorment i no permet compartir amb els altres; el dolor, en canvi, permet viure i pensar amb els altres.

5a etapa Acomplir la promesa feta a la Maria

Obertura als altres. Oferir amor i ajut. Major interès i preocupació per als altres. La traducció de : "el més important de la vida és estimar", com deia la Maria sempre.

Recursos que Ella ens ofereix:

- El seu guiatge. La presència espiritual lluminosa
- Comprendre els seus missatges

Transmetre els valors amb els que la Maria va viure i vol que nosaltres vivim. Oferir espais de llum i convivència presencial o virtual, com el web.

El seu exemple gloriós i lluminós és el nostre motor, la promesa a complir. El seu amor i la seva llum ens acompanya sempre.

En finalitzar, el missatge de Maria: "*el més important de la vida és estimar*" Aquest és el gran recurs per a tot.

En finalitzar ho va haver un col·loqui i en el torn de preguntes tothom es manifesta molt emocionat i amb molta empatia i em resulta un entorn espiritualment molt adient i alhora molt gratificant. Ha estat molt emotiu i molt profund. Finalitzem la trobada amb abraçades entre tots. Gràcies a la Maria que ha fet possible una vegada més aquesta realitat i gràcies a tots.

M. Carme Sans

Barcelona, juliol de 2007